

DOMOLJUB.

Slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja kot priloga „SLOVENCU“ sveder vsak prvi in tretji četrtak meseca. Ako je ta dan praznik, izide „DOMOLJUB“ dan pozrej. Cena mu je 80 kr. za celo leto. — Spisi in dopisi naj se pošiljajo: uredništvu „DOMOLJUBA“, Ljubljana, v semeniških ulicah št. 2. Naročnina in inserati pa opravništvu „DOMOLJUBA“ Vodničkove ulice št. 2. — Naznanila se vsprejemajo in plačujejo po dogovoru.

Štev. 21.

V Ljubljani, 7. novembra 1895.

Letnik VIII.

Volilcem za deželni zbor kranjski!

V kratkem se bodo vršile nove volitve za kranjski deželni zbor!

V kratkem bode tedaj ljudstvo imelo določiti svojo lastno usodo za prihodnjih šest let!

Voliti bode imelo ljudstvo mej katoliškona-rodnimi možmi in narodno-liberalno stranko, mej katoliškimi in liberalnimi načeli.

Zvestoba Bogu in domu je od pravekov dičila slovenski rod. Dovolj je imel poguma, da jo je branil proti zunanjim sovražnikom; zato se pa po pravici na dejamo, da jo bo z ravno tako možato značajnostjo branil proti domačim nasprotnikom in njihovim zapeljancem.

Razsodnemu, vernemu Slovencu ni treba dolgo razmišljati, kje je zanj pravo mesto. Javno življenje se snuje pred njegovimi očmi in stranke, ki nastopajo, so po svojih načelih in po svojem delovanju očite vsakomer.

Katoliško-narodna stranka povdarja v svojih načelih, da je živa, dejanjska katoliška vera temelj vsemu zasebnemu in družabnemu življenju, jedina trdna opora npravnemu in gmotnemu zdravju posamnih ljudij, pa tudi družin, občin, dežel, narodov in držav. — Zato spoštuje vsako zakonito oblast in se ustavlja vsakemu napadu proti nji. Zato povdarja, da mora krščanska pravičnost zopet zavladati v zakonodavstvu in upravi in da se mora dati vsakemu svoje. Vzlasti zahteva pravic za priprosto ljudstvo, kmete, obrtnike in delavce. — Za svoje delo rabi in bo rabila samo poštena sredstva. Od mož, ki se pod njenim praporom bojujejo, zahteva pred vsem vestnega izpolnjevanja vseh dolžnostij, ki jih naklada služba v javnih zastopih in neustrašeno nesebično, požrtvovalno, vestno skrb za javni blagor.

Liberalna stranka govori o veri samo kot o verskem čutu in se brani verskemu vplivu v javnosti.

Od Boga postavljeno oblast, vzlasti duhovsko, pobija in blati. Najgrje napada sv. Očeta, škofo in duhovnike, zaničuje pa tudi vse priprosto ljudstvo, očitajoč mu nerazsodnost in neumnost, kar se je vzlasti pokazalo gledé na prisilno legalizacijo. Strankarske koristi so ji nad pravičnostjo in sebičnostjo ji je vodilo. Ta načela kaže jasno v vsem svojem delovanju. Druži se tudi z narodnimi nasprotniki, koder ji kaže, koder se namreč gré za liberalna načela in proti krščanskemu ljudstvu. Vse, tudi najboljše predloge in nasvete v blagor ljudstva pobija, če bi utegnili škodovati nji ali posamnim njenim udom. Zato se protivi omejitvi prisilne legalizacije; zato ovira snovanje vzajemnih in ljudskih posojilnic; zato zagovarja kmečkemu stanu tako škodljivi lovski zakon; zato brez ozira na splošni blagor gospodari z javnim imetjem, kakor priča novo gledališče, nova bolnišnica in nespametna zahteva »višje dekliške šole« itd.

Liberalne stranke so si v tem povsod jednake, in sad njihovega delovanja je vedno narodova škoda. Naša liberalna stranka je vredna sestrica nemških liberalcev. Posamnih njenih članov ne presojava in ne govorimo o njihovem zasebnem življenju, toda to pa trdimo: V javnem delovanju so merodajna strankina načela, ne pa posamnikovo mnenje; klubov terorizem nadvladuje pri vseh liberalnih strankah posamnikovo voljo. Zato volitev poslanca ni samo osebno, marveč pred vsem načelno vprašanje. V slabi, neznačajni, za splošni blagor nebrizni stranki tudi zasebno najboljši mož ne more ničesar opraviti. In taka je vsaka liberalna stranka.

Zato se vzdramljeno ljudstvo povsod otresa nje-nega gospodstva. Vrgli so jo na Gorenjeavstrijskem, v Solnogradu in celo na Dunaju, vreči jo moramo tudi pri nas. Tega nam ne narekava nobena sebična strankarska strast, marveč le ljubezen do naroda in skrb

za njegov duševni in gmotni obstoj. Le, ko premaga tudi naše ljudstvo liberalizem, bo mogoče izvršiti vse to, kar nameravamo katoliško - narodni možje.

V parlamentarnem življenju zmaguje večina; pošteno, za splošni blagor vneto večino si mora izvojevati tudi slovensko ljudstvo na Kranjskem v svoj deželni zbor; potem bo mogoče izvršiti vse točke našega programa, mogoče bo vspešno braniti pogoje narodovega blagostanja in doseči politično in gospodarsko celoto ljudstva.

Želeč, da se to zgodi, pričenjamo pod katoliško - narodnim praporom volilno borbo. Posebej povdarjamo, da je naš namen skrbeti za zdravo, splošno ljudsko omiko, truditi se za naše narodne pravice, braniti domačo zemljo proti špekulaciji mejnarodnega velikega kapitala in skrbeti pred vsem za steber slovenskega naroda — za naš kmečki stan. Z vsemi silami hočemo povspesovati živinorejo in delati na to, da se kmetu vrnejo njegove stare pašne pravice, vzlasti da se v starih mapah kot pašniki vpisane parcele v novem katastru zopet vpišejo za pašnike.

Volilna pravica se mora razširiti na vse stanove, ki so sedaj izključeni od nje; vzlasti pa se morajo izdatno pomnožiti zastopniki kmečkega stanu.

Podpirati hočemo težnje, da se ustanove kmečki domovi in gospodarske zadruga, da se uravnajo hudo-urniki, v suhih pokrajinah napravijo vodovodi in da se povzdigne trtoreja in sadjereja. Posebno hočemo pospeševati snovanje in delovanje narodnih posojilnic po načinu Raiffesenovem, pospeševati prizadevanje, da se notarijat podržavi, vsaj pa preje ko mogoče omeji prisilna legalizacija; delovati na to, da se zavarovanje proti ognju in drugim elementarnim nezgodam in zavarovanje živine podedželi; prizadevati se, da se sklenc tak lovski zakon, ki bo varoval koristi kmeta; pospeševati gradbo novih železnic na Kranjskem; prizadevati se, da se povodom nove pravosodne organizacije osnuje zadostno število kolegijalnih sodišč po raznih krajih naše dežele in v obče novi sodnijski okraji razdelijo tako, da bo ugajalo potrebam ljudstva; podpirati težnje, da se uvedó mirovna sodišča; sploh, delovati v vseh strokah za duševni in gmotni blagor ljudstva!

Da se ta program vresniči, treba je odločnega in vstrajnega delovanja vseh slojev ljudstva.

Slovensko ljudstvo! oddaj pri bodočih volitvah svoje glasove zvestim in značajnim katoliško - narodnim možem in položilo bodeš temelj za pogoje svojemu blagostanju.

Slovenski narod ne sme zaostati. Tudi on se mora najodločneje oglašiti: Proč z liberalizmom in proč iz javnega življenja z njegovimi

zastopniki! Rešitev in zmaga je le v večnih idejah krščanstva!

Sleheri stóri svojo dolžnost in na volilni dan bode zmagalo staro slovensko geslo:

Vse za vero, dom, cesarja!

**Osrednji volilni odbor
Katoliško - narodne stranke.**

Kaj je novega po svetu?

Državni zbor otvoril se je 22. oktobra. Pri tej priliki so se poslancem predstavili novi ministri. Ministerski predsednik grof Badeni je pri tej priliki povedal, kako da on hoče delovati kot minister. Jedro njegovega govorjenja je tole: Moja prva naloga je, da državno mašino zopet spravim v pravi red. Da se pa to doseže, treba je, da vsi avstrijski narodi složno drug poleg drugega delujejo pod zastavo domoljubja. Vlada bode opravičene želje in zahteve narodov rada uslišala, ako ne bodo skodovale ugledu dolgotrajni, veliki omiki nemškega ljudstva. Vlada se prav uljudno nagiba k Čehom in hoče minolo pozabiti. Vlada ne bo držala z nobeno stranko, ampak stala bode nad njimi, ona jih hoče voditi. Dalje obljubuje minister, da se bode oziralo na versko čustvo, posebno pa se bo varovala verska npravstvena podlaga pri vzgoji mladine. Skušala bode tudi vlada detelam, ki so v gospodarskem oziru zaostale, zopet pomagati na noge. Vse pa bode vodila pravičnost. — To je v glavnih potezah govor Badenijev; proti govoru samemu ne moremo nič reči, a pripomniti moramo le, da bi bilo lepo, če bi grof Badeni vsaj polovico teh stvari tudi storil, kar je obljubil. Pred vsem naj bi volilno preosnovo spravil v državni zbor in pa spremembo davkov, kar je tudi obljubil. Sploh pa z govorom Badenijevim niso niti nezadovoljni niti zadovoljni, kajti vsakemu je nekaj obljubil, vsem skupaj pa nič. Grof Badeni kaže se odločen, samostojen mož, ki se noče z nobeno posebno obljubo, katere bi ne mogel speljati, zavezati. Seveda, da se boji za nemštvo, to nam nič dobrega ne obeta. — Sedaj se vrši v državnem zboru razprava za zakon proti ponarejevanju živil. Je pa že tudi zadnji čas, da se tak zakon napravi; kajti kar so dosedaj bolj revni ljudje povzili, je včasih res negnusno. Tako n. pr. se dela umetno maslo iz ovtjega in kravjega loja. To bi že ne bilo nič slabega, ampak brezvestni tovarnarji včasih tudi vzamejo loj od mrtvih živalij. To samo en primer.

Na Dunaju bil je 29. oktobra izvoljen za župana dr. Lueger z naddvretretjinsko večino. Dunaj ima toraj krščanskega župana. Ko so naznanili izid volitve, dejal je Lueger, da sprejme izvolitev za župana, ako bode namreč potrjena, ter je povdarjal v svojem govoru, da bodoča vlada v mestnem zboru ne bode strankarska, ampak ljudska. Meščani obrtniki se morajo varovati pred židovskim izsesavanjem. Šolsko mladino morajo podu-

čevati učitelji, ki so z njo jednakega rodu in vere, v krščansko narodnem duhu; nasproti Slovanom se bode postopalo vsigdar pravično. Pred mestno hišo čakale so nestete množice, da se prikaže iz nje novoizvoljeni župan. Malo pred 12. uro prikazal se je priljubljeni mož pred vrati in z nepopisno navdušenostjo ga je pozdravljalo ljudstvo. Vse je tiščalo k njemu in zmečkali bi ga bili, ako ga ne bi bila mestna straža vzela v varstvo. Se le proti pol eni uri se je ljudstvo toliko razšlo, da se je zamogel dr. Lueger vvesti na voz in se vedno pozdravljan od ljudij odpeljati v zbornico.

Cesar v Zagrebu. Hrvatje in Ogri se gledajo ko pes in mačka. To pa zato, ker hoče vladna-framasonsko-madžarska stranka vse pravice in svobode zase, vrli Hrvatje pa naj bi bili sužnji v domači deželi, kar jim pač ne more biti všeč. Sedanji ban Hedervari je to nezadovoljnost Hrvatov na videz potlačil in povabil cesarja v Zagreb, ki je res prišel. Domoljubni Hrvatje sprejeli so ga z veseljem in navdušenostjo, koderkoli se je pokazal vladar, povsod ga je ljudstvo burno pozdravljalo. Grizlo pa je pri tej priliki Hrvate, da so bile povsod tudi mažarske in srbske zastave izobešene. Kajti za Srbe Hrvati še skoraj manj marajo nego za Mažare. Zato so se zbrale razdivjane množice dné 14. okt. pred srbsko cerkvijo, na katere zvoniku je vihrala srbska zastava. Ker je ljudstvo pretilo s silo, dala je policija zastavo sneti. A ko je drugo jutro cesar obiskal to cerkev, vihrala je iz stolpa zopet srbska zastava; komaj se je razburjeno ljudstvo zdrževalo toliko časa, da je prišel cesar iz cerkve, potem se je pa zopet začelo razsajanje, dokler ni zginila srbska zastava. Isti čas pa so skušali nekateri hrvaški dijaki visjih šol strgati ogrsko zastavo. Zato so jih pa napadli mažarski dijaki in so nekatere z nožmi prav hudo ranili! Nato so se drugo jutro zbrali hrvaški visokošolci in so na Jelatičevem trgu očitno zažgali ogrsko zastavo. Toda zdaj so se pa jeli Mažarji v Budimpešti ujedati, češ, da je čast mažarskega naroda žaljena. Toda kaj ima pa mažarska zastava v Zagrebu opraviti? Ravno toliko ko kineška. V državni zbornici ogrski so zahtevali, da bi vsi Zagrebčani očitno počastili zastavo ogrsko. Kolikokrat so pač že Ogri razžalili cesarstvo in cesarja s svojim izdajskim rovanjem, a nič se jim ni zgodilo. To je pravica! Dijaki, ki so zastavo zažgali, so se sami prijavili policiji.

Ogri še vedno nadaljujejo svoje sovraštvo do katoliške cerkve. Tako bode imenovanih več liberalcev in framasonov in židov za magnate, da bode v ogerski zbornici večina ostala liberalna. Pripravlja se tudi zakon, po katerem bodo ob sobotah (praznik judov) njim na ljubo zaprte vse tovarne, vsako delo bo prenehalo, krščanska znamenja naj se na javnih prostorih odpravijo. Pray lepo se obeta na Ogrskem! Zato pa tudi taka krivica nasproti drugim narodom na Ogrskem.

Laška dežela, posebno pa Rim, to je prava revščina! Na hribu Ara Celi podrli so velik del franciskanskega samostana, da postavijo spomenik rajnemu kralju Viktorju Emanuelu, ki ne bode stal nič več nič manj ko bore tri milijone glđ.! Saj pa tudi Lahi imajo denarja ko

smeti: dolga čez glavo, blagajnice prazne. Ljudstvo, katero strada, da vse po njem poka, bo potem hodilo gledat lepi in dragi spomenik kraljev, pa si bo s tem tešilo lačni zelodec. Vendar laška vlada vedno divja proti cerkvi in papežu. Portugalski kralj hotel je 20. oktobra obiskati laškega; ko so mu pa naznanili, da bi to sv. Očeta žalilo, ker bi lahko dejali, da pride povelicat ono slavnost, je verni kralj odložil potovanje. Zdaj so pa liberalci in framasoni vsi po koncu! Kakor so pred portugalskega kralja hvalili, tako ga zdaj ne morejo dovolj zasramovati, ker se je pokazal kot veren sin sv. cerkve.

Poročali smo ob svojem času, da se **Francosi** bojujejo na otoku Madagaskarju. Dné 30. septembra osvojili so si glavno mesto Tananarivo, bil je že skrajni čas, kajti jesensko dezevje bi bilo onemogočilo nadaljno vojevanje in pretila je tudi mrzlica. Vlada je čestitala generalu Dušeznu in njegovim četam in se jim zahvalila za vstrajnosti in pogum. Otok bo pod francosko vrhovno oblastjo. Jesen je Francozom in Srbom vzela stare ministre. — Kako da se socijalni demokratje živé od žuljev ubogih delavcev, pokazal je dogodek v Karmó. Izdelovanje steklenih stvari je pred par leti zelo cvetelo. Delavci so precej zaslužili in še delodajalec imel je precej dobička. Mnogo delavcev je imelo lastne hiše z vrtom in še nekaj premoženja. Hujskači, katerim se ni ljubilo delati, niso tu mogli dosti časa nič opraviti. Slednjič se jim je po raznih poskusih vendar posrečilo nahujskati delavce proti gospodarju in sedaj jih je od 1200 delavcev 600 brez kruha. Tako so hujskači pripravili toliko družin v nesrečo.

Na **Turškem** še vedno ni miru. Uboge Armence napadajo razdivjani Turki, jih moré in koljejo, tuje države pa, druga drugo zavidajoč, sedé pri miru in se prav nič ne ganejo, dasi bi prav lepo sedaj lahko poskusile nove topove in puške, za katere so morali davkoplačevalci toliko plačati. Sicer so države prisilile sultana, da je potrdil Armencem neke pravice: pa vse to je samo na papirju. Kako pa Turek svojo besedo drži, je že tako dovolj znano.

Kaj je novega po Slovenskem?

Kranjsko. Sredi meseca oktobra so otvorili v Ljubljani novo deželno bolnico. Prevz. g. knezoškof so jo v navzočnosti mnoge gospode blagoslovili. Staro bolnico sedaj podirajo, začeli so pri stolpu cerkve. — Zadnje dni m. meseca je pa vsled vednega dezevja Ljubljana izstopila in poplavila barje od Vrhnike do Ljubljane. Vsa ravnina bila je videti, kakor veliko jezero. Na stare šance na Gradu so hodili ljudje gledat povodenj. Barjanom je voda že spomladi uničila prvo zetek, potem jim je potres porušil hiše, sedaj jim je pa druga povodenj še tisto vzela, kar so si bili za zimo pripravili. Zbežali so vsi v višje ležeče kraje. — Tudi drugod so vode izstopile, kakor Kolpa, ki je mnogo mlinov, zag in hiš poškodovala in veliko lesa seboj odnesla. Krka je v Novem Mestu sezala

do mostnic mostu, ki vodi iz mesta v Kandijo. Tako vode se ni bilo od l. 1852. Drugod okoli Trebnjega, Mirne peči in tam okoli je voda pokrila vse polje. V Vipavi je prišla v trg. Skode je naredila povsod silno veliko. Jednako se poroča iz Planine in iz Črnega Vrha. — Kanonično vmeščen je bil na župnijo Sela pri Šumbregu č. g. upravitelj Josip Kos. Namesto obolelega č. g. Petra Skuhale je imenovan župnim upraviteljem v Črnomlju č. g. Francišek Munda, nemškega viteškega reda, dosedaj kapelan pri Sv. Nikolaju pri Ormožu. Premesčena sta č. g. kapelana: Alojzij Česarek iz Logatca kot ekspozit na Suhoriji, Francišek Juvan iz Dol v Logatec. Novomašnik č. g. Viljem Paulus gre kot kapelan na Dole. — Č. g. Janez Štamear, dosedaj župnik v Poljanicah, se je podal v pokoj ter se nastanil v župnišču na Trebelnem. — Novi maši sta obhajala v nedeljo, 27. m. m. novomašnika franciškana o. Avgustin Čampa v Ribnici in o. Salvator Zobec v Št. Vidu nad Ljubljano. Posvetil ju je dné 20. m. m. mil. goriški nadškof Alojzij. — V ursulinskem samostanu v Ljubljani ste 21. m. m. na dan sv. Uršule naredili slovesne samostanske obljube č. g. ursulinki: S. Skolastika Kos iz Kranjske gore in lajka S. Marta Stofa iz Komna na Goriškem. Slovesno preoblečena pa je bila kot lajka Rozalija Kržišnik od Št. Lenarta pri Selcib, ki je dobila samostansko ime S. Aleksija. Ginja obrede je izvrševal pooblaščen od prevzvišenega gospoda knezoškofa vč. g. Valentin Eržen, cerkveni vodja in spovednik pri Ursulinkah. — Prelepo slovesnost smo obhajali v nedeljo, 27. oktobra t. l. v Mokronogu. G. Anton Plantarič, trgovec in posestnik, podaril je naši župnijski cerkvi v trgu nov križev pot, ki stane 1400 glđ. Podobe smo naročili na Dunaju po Führichu, okvire pa je krasno izdelal podobar J. Pogljajen iz Belecerkve, visoki so z okraski in križem 2:50 m., široki 1:45 m. Blagoslovil jih je P. Ottokar Aleš iz Rudolfovega. — Umrl je v Senožedah dné 26. sept. tamošnji nadučitelj g. Pavel Kavčič. Ljubili so ga posebno otroci, ki so glasno jokali pri pogrebu, katerega se je vdeležilo mnogo ljudstva. Naj v miru počiva! — Nemila smrt je pobrala v Predosljih zaslužnega župana in posestnika Jožefa Ziberta. Ranjki je bil poštenjak vseškozi. Služboval je četrto leto v tem težavnem poslu. Izvoljen je novim županom za občini Predoslje in Primskovo občé čislani g. Janez Zabret, posestnik v Britofu, mož poštenjak in veljak. Svetovalci so mu: gg. Luka Kmet, Anton Potočnik, Miha Brezar in Janez Strupi. — 25 let župan in meseca kimovca t. l. zopet enoglasno izvoljen županom je g. Josip Ozura, posestnik, trgovec in gostilničar v Osilnici. Gospod župan si je po 25letnim županovanji, dobro vedoč, da župana čaka nova šolska zgradba, pač želel počitka, — in le po prigovarjanji in ker imajo občani zaupanje do njega, je sprejel zopet breme županovanja. Bog naj ga ohrani še mnoga leta! — Zapustil je Šmartno pri Litiji vrli nadučitelj g. Jurij Adlešič in šel na svojo novo službo v Krško. Teško smo se ločili od svojega vrlega nadučitelja, posebno pa šolska mladina. »Ognje-

gasno društvo» ga je spremlilo na kolodvor. Kličemo za njim: Bog ga ohrani zdravega in čvrstega mnogo let na novem mestu! — Ponesrečil se je 77letni posestnik Martin Zagorc iz Oreheka pri Brusnicah. Padel je raz oreh tako nesrečno, da je 6. m. m. umrl. — O polnoči 20. oktobra zabodli so v Mengšu poščenega fanta Alojzija Sitar iz Mal. Mengša, kateri je pred letom od vojaku domu prišel, menda po — smrt. Ranjki bil je miren, poščenega vedenja; zato se sme upati, da mu bode dobri Bog milostljiv, ko ga je tako nepripravljenega na obračun k sebi poklical. Zločinca do sedaj se nimajo. — Strela je ubila 25. m. m. nekemu gostaču v Dol. Logatcu jedino kravo, ko se je na vrtu pasla. — Iz St. Vida pri Stičini se poroča, da se je 22. m. m. obesil 15letni mladenič Ignacij Vojščak. Popoldne je bil na delu s svojim stricem v gozdu, nenadoma se je odstranil od strica ter se v gozdu obesil. Najbrže se je revežu zmesalo. — Legar se je pojavil zadnje dni v Črnem Vrhu nad Idrijo, kateremu padajo kot žrtva mladina in odrasli. Mej šolsko mladino pa grabi v logaskem okraju poleg tega še davica. — V noči od 13. do 14. m. m. se je utopil v zganju mladenič Jože Prestenjok iz Brezja st. 14. V nedeljo popoldne so se zbrali fantje v »Sojarjevihiši, da bi tam popivali zganje, ki ga je gospodar nekaj nakuhal. In res so pili frakelj za frakljem in bili so dobre volje in — opiti, da niti vsi domu niso mogli. Zgoraj imenovani in še neki tovariš sta obležala v »Sojarjevi« supi in spala. Po noči pa je Jožefa zadel kap in zjutraj ni mogel več vstati, da bi šel s svojim tovarišem na dom. Prinesli so ga na veliko žalost očetu in materi, bratom in sestram. Bil je najstarejši sin in sicer priden in zal mladenič. A očeta ni slušal, in zganje preveč skušal. In zdaj — bodi Bog milostljiv duši njegovi! — Grozne smrti sta končala dva moža v Hrenovicah. Jeden, oče petih otrok iz Šmihela, drugi neozenjen iz Ubeljskega; oba sta se odpravila v Podkraj sadje skupljavat. V petek so ju našli na smihelski »gmajni« mrtva. Znak ležita. Nič nista ranjena, le po obrazih črna. Dva dežnika sta zraven, jeden je zlomljen, drugi ne. Čudno, ker sta oba mrtva hkrati. Komisija bo dognala in poizvedovala, kaj in kako. Nagle in neprevidene smrti reši nas, o Gospod! — 42letni posestnik Janez Bahovec, vulgo Skavaršek, iz St. Vida nad Ljubljano je lezel na soto naloženi voz; prijemši se za soto, omahne znak ter pade spredaj med konje. Konj mu stopi na prsa, ga rani na obraz, da je obležal v nezavednosti. Zvečer, 14. oktobra ga pripeljejo nezavednega domu, po milosti božji se je nesrečni toliko zavedel, da je svoje premoženje vredil in prejel svete zakramente; potem se mu je zopet shujšalo, da je popoldne umrl. Ranjki je bil zelo priden, pošten in pobožen gospodar. Zapustil je ženo in 10letnega sina. — Novo poštno in brzozjavno poslopje v Slovni ulici je bilo 11. m. m. dozidano, kar ste pričali na vrhu obešeni zastavi — cesarska in mestna. Drugi dan so pričeli tesarji postavljati gori strešni stol. — V Radovljici bode gasilno društvo dobilo novo šrambo za gasilno orodje. Potrebno stavbišče je darovala gospa Hudovernikova. — V Črnem Vrhu nad Idrijo je v jednem

tednu več oseb za legarjem zbolelo, nekaj jih je že tudi umrlo. — Graščino nad Sevnico je lastnik Fischer prodal princu Fr. Auerspergu za pol milijona.

Iz Štajerskega. Dne 24. okt. je prisel v Gradec novi cesarski namestnik, prejšnji minister markiz Oliver Bacquhem. Da bi nam Slovencem le bil pravičen! Naročeno mu je bojda od dunajske vlade, naj slovenske poslance pridobi, da zopet vstopijo v deželni zbor. Kakšne pogoje naj naši poslanci približno stavijo, so izrekli volilci na več shodih »Slov. društva«, namreč: 1.) eden naših poslancev mora biti deželni odbornik, 2.) eden ud dež. šolskega sveta. Ali ni nečuvno, da Slovenci, dasiravno nas je tretjina vseh štajerskih prebivalcev, nimamo svojega zastopnika niti v dež. odboru, niti v dež. šolskem svetu? 3.) zahtevajo naj slov. poslanci, ako vstopijo v dež. zbor, da okrajni šolski sveti ne smejo zgubiti pravice sestavljati terno (t. j. predlagati 3 prošilce) pri imenovanju učiteljev; 4.) na vinorejski soli v Mariboru in na gimnaziji v Ptujju se ima za Slovence upeljati slovensčina kot učni jezik. — Svetli cesar so za novo šolo pri Št. Lenartu v Slov. goricah darovali 300 gld. — Nabrali smo letos povsod izvrstno kapljico; ptujsko vino se prodaja liter po 18—24 kr., ljutomersko pa po 25—30 kr. — Tatinska druhal se klati okoli Zidanega mosta. Vdovi g. Stauffer v Dolu je bilo ukradenih dragocenosti v znesku 250 gld. — Dne 17. oktobra po noči je g. nadučitelj Fr. Stauffer padel z visokega mostu rudarske železnice trboveljske ter se ubil. — Pri Novi cerkvi nad Celjem se je 27. okt. osnovalo »slov. katoliško bralno društvo.« — V dobrnskih toplicah je bilo letos 1170 tujcev. Kakor druga leta, so tudi letos topličarji priredili koncert za uboge solarje; bilo je v začetku sole 60 otrok obdarovanih z obuvalom in gorko obleko. — Za prvi razred slov.-nemške gimnazije v Celju se je dovolila vspelednica. Pač pa mora na celjski okoličanski šoli hoditi v en razred 120 dečkov! To je bojda po nazorih g. dež. šolskega nadzornika V. Lendner-ja, ki je šolo nedavno obiskal, celo prav! Na Štajerskem je bilo 24 podučiteljev in 74 podučiteljic, ki so po izpitu po 10 let služili, imenovanih za učitelje in učiteljice. — Velika povodenj je bila 27. okt. okrog Kozjega, Podsrede in Celja. — V Ormožu dobijo nemško dvorazrednico in v Brežicah nemško trirazrednico; kje pa bodo dobili otroke za nemško šolo? Slovenske bodo lovili, kakor se godi drugod pri nas, kjer imajo nemške sole. — V Št. Ilju umrli vojaški uradnik Thaler, doma iz Železnikov na Kranjskem, je sporočil 30.000 gld. dijaškim kuhinjam v Mariboru, Celju in Ljubljani. — Posestva zadolženega in ubeglega Plešivčnika na Št. Urselski gori je kupil laški grof Pandolfi v Guštanju za 200.000 gld. — Č. g. M. Stole je dobil župnijo v Breznem. č. g. Andrej Gliebe je postal župni upravitelj pri Veliki Nedelji. Prestavljeni so čč. gg. kapelani, Fr. Muršič v Brežice, Mat. Vaupotič k Sv. Barbari pri Vurbergu, Andr. Keček v Reichenburg, Fr. Valenko k Sv. Tomažu nad Vel. Nedeljo, I. Plepelec k sv. Nikolaju pri Ormožu. Umrli so 25. okt. v Gradcu preč. g. demantnomašnik dr. J. Muršec, slov. pisatelj in vrlj domoljub. Pokopani so v rojstni fari pri sv. Bolfanku v Sl. goricah. Naj počivajo v miru!

Cerkev in šola.

S v. Oče so, hvala Bogu zdravi. Sicer so zadnje dni nekateri listi poročali, da so sv. Oče zboleli, toda temu ni tako. Dne 24. oktobra so sprejeli avstrijske romarje, ki so seboj prinesli dragoceno obleko za podobo Matere Božje v Loreti, katero je naredila nadvojvodinja Marija Terezija. Z vsakim romarjem so se prijazno pogovarjali in vsak je smel povedati, kar mu je bilo ravno pri srcu. Potem se vsem vkup podelili apostoljski blagoslov. Dne 31. oktobra obhajali so slovesno 300 letnico zjedinenja Rusinov s papežem. Njih nadškof Sembratovič je imel v Vatikanu slovesno sv. mašo. Sv. Oče odgovorili so na pismo, katero so jim pisali avstrijski škofje, prav prijazno in se jim zahvalili na sočutju, katero so jim škofje izrazili.

V Assiju, rojstnem mestu sv. Franciška, obhajal se je 10. oktobra drugi vesoljni zbor tretjere dnikov. Več nego 100 zastopnikov tretjega reda je prihitelo k rojstni hišici sv. Franciška in 18 škofov. Sv. Oče so blagoslovili zbor, da bi se vršil v zveličanje duš, in v večjo čast Božjo. P. Alojzij od Parme, general frančiškanskega reda vodil je zborovanje; v dolgem govoru je naslikal zgodovino tretjega reda. V zborovanjih se je mnogo govorilo o koristih in vplivu tretjega reda na sedanje čase. Četrty dan je bila velikanska procesija, katere se je udeležilo 16 škofov in 25.000 ljudij.

V Št. Hipolitu obhajali so 23. oktobra katoliški shod. Mnogo govornikov se je tu oglasilo in v prekrasnih, izbranih besedah so pokazali nevarnosti, katere dandanes preté cerkvi, državi, družbi in soli. Pokazali so pa tudi, kako zamoremo te nevarnosti odvrniti.

Na Ogrskem se ljudje s poroko pred županom ne morejo sprijazniti. Za dokaz temu dva zgleda: V nekem mestu peljal je oče svojo hčer iz poročnega urada domu in je dejal ženinu: »Cerkvena poroka bo v nedeljo.« — V Novi-Moldavi bila je 4. oktobra prva poroka pred županom. Ženin in nevesta nista prišla na poročni urad praznično oblečena; ženin v omazani srajci in strgani suknji, nevesta pa bosa in z veliko ruto na glavi. Za priče sta bila neki dijak in pa kupec. Kmalu potem pa sta šla ženin in nevesta k poroki v cerkev prav praznično oblečena. — Ta civilni zakon se pa razveže, kadar se drug družega naveličata. Če živita šest mesecev v prepiru, sta lahko ločena. Ravno tako, ako mož ženo udari. V Parizu imajo tudi tako poroko; v petih letih se je 20.000 mož ločilo. Teško, da bi bilo na Ogrskem drugače. To bodo zmešnjave, ko se bodeta dva ločila, ko bo že cela kopica otrok, ki ne bodo vedeli, čegavi da so prav za prav. Zgubili bodo ljubezen do očeta in do matere, bodo podivjali in če bo to tako naprej slo, bodo postali na Mažarskem sami cigani.

Na Francoskem odira gosposka grozovito uboge samostane, ki žive od miloščine, goljufe pa in sleparje, ki goljufajo za par milijonov, kakor se je to v zadnjem času zopet zgodilo, se zapre za malo časa v lepo ječo, ugrabljeno premoženje pa jim vendar le ostane. To je pravica! — 14. oktobra prepeljali se iz Anesija v Pariz

največji zvon, ki je namenjen za velikansko cerkev presvetega Srca Jezusovega na hribčku Montmartre. Zvon se imenuje Savojec in tehta 17.000 kilogramov! Da so zvon prepeljali iz livarne do železniške postaje v Anesiju, ki je od livarne pčle pol ure, rabilo je 22 volov in 3 konji 6 ur. V posebnem vlaku prepeljali so zvon v Pariz in ga 17. m. m. slovesno blagoslovili. — Začetkom oktobra je umrl v Parizu velik, najbolj učen zdravnik in učenjak naše dobe Ludovik Paster. Kar je posebno imenitno, bil je ta mož zvest katoličan in se nikdar ni sramoval svoje vere in ni se sramoval tudi pri učenju imenovati imena božjega. Kaj lepo je umrl z Bogom spravljn, katerega je v življenju očitno priznaval. Pokopati so ga hoteli tam, kjer so drugi imenitni možje pokopani, ki so skoraj vsi tudi največji brezverci. Toda Pasterjeva družina tega ni dovolila; ko je ležal na parah držeč sv. razpeo v rokah, hodile so ga neštete množice 4 dni kropit. Pogreb je bil velikanski, povsodi se je ljudstvo odkrilo, koder se je premikal sprevod. Celo iz Ruskega in Amerike so poslali vence. Nadškof, papežev poslanec, predsednik republike, ministri, vojaštvo, vse je počastilo velikega moža. To je pač redkokedaj, da bi bili učeni možje tudi verni katoliki. Pri nas se pa vsak smrkovec že sramuje odkriti, če zvoni »Zdrava Marija«, če se je le komaj naučil malo latinsko brati in je nekoliko poduhal srednje šole od znotraj.

Koristij samotanskih družb za človeško družbo ne priznavajo samo katoliški možje, ampak tudi nasprotniki katoliške cerkve. Francoski prostozidar Julij Simon piše o usmiljenih sestrah družbe sv. Vincencija Pavlanskega to-le: »Te sestre imajo sedaj na Francoskem in v ostali Evropi 2434 zavodov, v katerih se podučuje 115.000 otrok in ob enem strežejo v svojih bolnišnicah 45.000 bolnikom, brez velikega števila bolnikov, katere oskrbujejo v zasebnih hišah. V Aziji, v severni in južni Ameriki odgajajo te sestre 32.470 otrok. V svojih bolnišnicah imajo 79.000 bolnikov in preskrbljujejo z zdravili blizu 3 milijone bolnikov.« To torej priznava največji nasprotnik sv. cerkve, kateri vedno na to dela, da bi jo zatri. Zapomnite si te besede.

V Barceloni na Španskem so dijaki višje šole zadnje dni jeli razgrajati. Vzrok temu početju je zelo zanimiv. Škof barcelonski je namreč prepovedal brati knjige ondotnega vseučilišnega profesorja Odon, ker so v njih nauki nasprotni naukom sv. vere. Ob enem pa je po želji škofovi vlada tudi določila, da niso bili dijaki prisiljeni poslušati brezverskega profesorja. Dijaki, okuženi z nauki profesorja Odon, so drli pred njegovo stanovanje in ga zivahno pozdravljali. Dalje so se podili k ravnatelju vseučilišča ter zahtevali, naj odloži svojo čast, ker ni branil brezverskega profesorja. Škofu pa so pobili okna, kakor tudi katoliškim poslancem in časnikarjem. Prišlo je do hudih pretepev in se-le vojaki so ugnali razdivjane dijake, ali bolje divjake. Za dijaki pa tiče framasoni, ki vodijo vse skandale zoper cerkev in njene nauke naperjene. Kjer koli vidijo, da se gorec zamož potegne za vero in cerkev, alo, le po njem; pa

ne gledajo, s čim mahajo, ampak vse jim je dobro, tudi laž, zabavljanje in pobijanje oken. To so znamenja časa!

Bolgarskega princa Ferdinanda sili ruska vlada, naj da prekrstiti svojega sina Borisa po pravoslavnem obredu. Akoravno ima Rusija precej vpliva na Bolgarijo, se bode vendar Ferdinand težko dal pregovoriti, ker je znan kot dober katoličan. Ustavljal se bo ruskemu pritisku, dokler mu bo možno. Seveda si bo s tem nakopal mnogo rusofilskih nasprotnikov, ki mu bodo skušali škodovati pri vsaki priliki.

Mnogo bi imeli še sicer novega povedati dragim bralcem, po prostor ne pripušča. Kajti kje bodo pa potem misijoni? O teh vendar ne smemo molčati.

Najprvo hočemo povedati, kako protestantski misijonarji spreobračajo pogane. Neki japonski general je videl v zadnji vojski, da so se vojaki, ki so bili kristjani, posebno hrabro obnašali in želel je, da bi cel polk se pokristjanil. Ne vem, kako je to bilo, prišel je namreč protestantski pridigar, se vstopil pred polk, ki je bil nastavljen v paradi, spregovoril nekaj besedi o sv. pismu in krščanstvu, in je potem razdelil med vojake 1.200 sv. pisem. — Protestantje kar celi polk h krati spreobrnejo, ali ni to lepo? Ja seveda, spreobrnjeni po protestantih, imajo besedo božjo v rokah, pa ne v srcu. Kaj to pomaga? — Pa naši misijonarji vse drugače delajo. Gredo med najbolj zavržene ljudi, med gobove, jim strežejo, lajšajo bolečine, vsajajo božjo besedo v srca in jih pripravljajo za večnost. Pogani, ki si sami ne upajo gobovim se približati, občudujejo srčnost katoliških misijonarjev, ki se tako daleč upajo in slednjic vendar le spoznajo, da je nasa vera prava, katera daje toliko moč. Besede vlečejo, zgledi pa mičejo, velja tudi tukaj!

Kake težave in nadloge čakajo misijonarjev v Afriki, povzamemo iz nekega pisma, katerega je pisal brat Ludvik iz reda belih očetov v Evropi: »Dolgo smo se vozili po jezeru, predno smo se pripeljali do stoka, ki je bil cilj naše vožnje. Hitro smo pripravili večerjo in šli potem k počitku. Tukaj začele so se nadloge za nas. V Afriki živi namreč neka bolha, ki ni večja ko repino seme. Ta mrčes pa se človeku zarine v kožo pod nohti na nogi in leže tu svoje jajčke. To še malo boli. Prej ko v 4 dneh izleže se mladi mrčes in tedaj pa že prihaja človeku huje. Največje bolečine pa mora prestati, ko mladi mrčes jajčke zleze. Takrat je pa že skrajni čas, da se te sitne stvari odpravijo. Zato je treba odpreti kožo s kako šivanko in potem privlečem cel bel mehurček na dan. To precej boli in še par dni potem šepam, ker se rane vsled potu le nerade celijo. Zamorci te zivali prav dobro spravijo iz nog, pa vrtajo pri tem tako, kakor da bi bilo treba celo nogo predreti. To je poskušnja za nas.

Toliko za danes. Naj le ljubi bralci premislijo, ali ni ta zadnja nadloga prav huda. In vendar je to le še ena. Kako nadležna pa je silna vročina, velike muhe po dnevi, po noči pa majhni komarji, ki človeka opikajo, da je tak kakor kuhan rak. V močvirnih krajih pa še mrzlica. In vendar se misijonarji ne strašijo ni tega ni onega, ampak gredo za dušami, ko dober pastir za zgubljenimi ovčicami.

Listek.

V z a m e t i h.

Daleč v gozdu stala je skrita gozdarjeva hišica; okoli in okoli je obdana z gostim drevjem in težko bi bil kdo naletel na njo, ako bi ne znal natanko poti do tja, in navadno se tudi v njej ni nihče oglasil razun lovcev in drvarjev. Bil je mračen zimski dan; hiša je bil pokrita s sneženo odejo in oblačno nebo razprostiralo se je žalostno nad okolico. Kakor okolu hiše, tako je bilo tudi v hiši danes žalostno. Na prstih prišla je mlada žena gozdarjeva v sobo in zasepetala otrokoma: »Bodita mirna, oče spél!« Začudena pogledala sta se otroka, nista mogla umeti, zakaj da oče danes toliko časa spi; nista pač vedela, da se je bil še-le pred nekoliko urami povrnil iz bližnje vasi od popivanja in igranja, nista vedela, kako je razgrajal, ko je prišel domov in solze v očeh njune matere bile so jima zakrite.

Zena je pripravila kosilo, kakor po navadi; vendar ni hotela buditi moža; ko pa je ura odbila poldne, prišel je mož iz stranske sobe in dal znamenje z očmi zeni, naj kosilo prinese. Mali Janko jel je moliti molitev pred jedjo in to so bile jedine besede, ki so se ta dan spregovorile pri kosilu. Tibo sedeli so pri mizi in gospodar pogledoval je od časa do časa svojo Ano in videl, da ima od jokanja vse rudeče oči. Jezen je temno gledal pred se; vedel je, da ni prav, da pusti svojo zeno in otroke cele noči brez varuha in da zapravlja čas in denar, za svojo družino pa še dobre besede nima.

Ana tudi ni besedice spregovorila; to je moža jako vznemirjalo. Ko bi bila morebiti ona začela tožiti o vseh svojih skrbeh in nadlogah, bi se dal morebiti še poboljšati, vsaj še ni bil tako popolnoma pokvarjen, da bi nobena beseda pri njem ničesar več ne dosegla; toda ona je molčala; njemu se je zdelo, da ona noče sprave ali pri tem se ni spomnil prejšnjih časov. Včasih imela sta se rada, in vzela sta se iz prave ljubezni, v zakonu skušala je Ana svojo ljubezen do njega še podvojiti, vsako željo mu je že na obrazu brala in jo izpolnila, predno jo je izrekel; on je bil prepričan, da mu bode vedno taka ostala in jel je brezskrbno živeti; ni se več dosti brigal za njo in udal se je pijančevanju in s časoma tudi igri. Ana ga je prosila, naj bode tak, kakor je bil poprej, toda bilo je vse zaman; včasih kazal je nekoliko dobre volje, toda takoj se je zopet premislil in ostal takšen, kakoršen je bil. Ko je žena videla, da vse njene prošnje nič ne pomagajo, obmolnila je, in ni zinila mu žal besede tudi takrat ne, kadar ji je bilo najhujše pri srcu. Danes zdelo se mu je njeno molčanje neznošno, naj bi mu bila rekla, kar bi hotela, bilo bi mu ljubše, kakor to čudno molčanje; nemirno jo je pogledoval; ko bi vsaj besedico zinila, mislil si je, toda ona je v jedno mer molčala. Mahoma skoči on po koncu, ravno, ko je bila ona posodo z mize pobrala, vzame klobok in reče: »Zdaj grem, Ana, da veš, in ne boš me videla kmalu!«

Njo je zbolelo v srce, pogledala je skozi okno, in videla, kakšno vreme da je vzunaj in jelo jo je skrbeti za moža, toda molčala je tudi sedaj; njemu se je pa zdelo, da mu hoče le kljubovati. »Da,« pristavi še, »in najboljše bi mi bilo, da bi se nikoli več ne vrnil.«

Zena je obledela od strahu in rekla v naglici: »Vsaj te ne držim!«

Gozdar je šel sam, brez pozdrava; tudi svojega psa ni s seboj vzel, ki je žalostno na pragu gledal za svojim gospodarjem.

Zunaj je hudo snežilo, in mrak se je vlegel na zemljo. Gospodinja je zakurila za večerjo, ko pride hčerka k nji v kuhinjo in vpraša boječe: »Mati, kje so pa oče?«

»So šli ven.«

»Ali pridejo kmalu nazaj?«

»Ne vem,« reče žalostno mati in se vsede na stol. V tem prihiti deček v kuhinjo. »Oh kako mede,« reče, »človek ne vidi tri korake pred pred seboj. Da bi bili vsaj oče že doma! Tudi dekcle ni doma in starega Toneta. K sreči je vsaj pes ostal doma!«

Zopet je bilo v hiši vse tiho. Naposled je deklica spregovorila: »Mati, zakaj nič ne govorite,« vpraša milo. »Ali naju nimate več radi?« Mati se je pri teh besedah prebudila iz svoje zamišljenosti in milo se ji je storilo, ko je pogledala v nedolžna očesca svojih otrok.

Med tem se je popolnoma stemnilo; Tone prišel je domov, gozdarja pa ni bilo od nobene strani.

»Gospodinja, danes je pa vreme več kakor slabo,« reče stari Tone, »danes bi ne privoščil niti psu biti na snegu. — — Ko bi bil vsaj gospodar že doma!«

Zena je nehotè vzdihnila, toda, ker ni hotela, da bi Tone vedel za njene skrbi, rekla mu je, naj le spat gre; mož bode tako najbrže v gostilni ostal.

Naposled se je tudi Ana vlegla k počitku, toda ni mogla zaspati; zdaj jo je prebudilo vrvenje in šum snega ob okna, zdaj zopet je jela misliti na moža, ki je morebiti vzunaj v snegu. Že je hotela vstati, poklicati Toneta in mu iti naproti, toda v tem se je spomnila njegovih besedi pri odhodu in trma je premagala njeno ljubezen.

Zjutraj se ji je zdelo čudno, kako to, da je toliko časa mrak; ura je že davno odbila sedem, toda v sobi je bilo še vedno temno. Ko stopi v vežo, ji pride Tone nasproti in reče: »Danes je snega zapadlo za seženj visoko, gotovo se je kje zgodila kaka nesreča, mi smo zamedeni, a gospodarja ni doma; ako ga le ni na poti dohitel vihar; jaz sem že poskusil napraviti gaz, toda ni mogoče, takoj zamede veter zopet pot. Sedaj ne preostane družega, kakor doma ostati in za one moliti, katerim se je morebiti pripetila kaka nesreča.«

Zena je obupno okoli sebe gledala in ni vedela kaj začeti.

»Ali ni nobenega, ki bi nam mogel pomagati. Pa stojte, jaz hočem z vami in vam pomagam sneg odmetavati. Moramo pot preiskati! Moj mož je zunaj in ne more domov. Za nobeno ceno ga ne smemo zunaj pustiti. Pojdiva! Morebiti se nama posreči.«

Urno se je zavila v veliko ruto, pomirila otroka, ki sta jokaje popraševala po očetu, in šla ven. Mrzel veter zanašal ji je sneženi prah v oči, ptički so žalostno čivkali in bilo jih je okoli njenih nog cele trope. Pes je renčal in brskal po snegu.

»Le za psom, Tone, pes je gotovo na pravi sledi«, rekla je in vzela lopato, katero ji je ponudil hlapec, ni mislila na sebe in svoje nadloge, ampak le na njega, ki je oče njenih otrok in katerega je bila tako zelo ljubila.

Tiho in urno sta delala, pes je silil vedno naprej, burja je brila in za njima zopet gaz zakrivala s snegom. Vedno je mislila žena, ali se ji bode posrečilo, ali pa je že morebiti prepozno? Pot je stal obema na čelu in še vedno ni bilo nič upanja, da bodeta dospela do cilja. Zaman! Lopata je padla naposled tudi njej iz rok, kakor malo poprej Tonetu. Bilo jo vse delo zastonj. Ana je videla, da nima več moči in solze so ji stopile v oči. Videla je, da ne bode mogla možu priti na pomoč v zametih. Pes je izginil v snegu in Tone moral je sedaj gospodinjjo spraviti v hišo; ona se je opotekala pri vsakem koraku od strahu in onemoglosti. V srcu očitala si je ves čas: »Jezem me je zapustil! Zakaj mu vendar nisem rekla jedne spravljive besede! S svojim trdovratnim molčanjem sem ga gnala iz hiše!«

Počasi je tekla ura za uro; Ana je sedela pri peči, otroka sta stala poleg nje in bila tiho, nista se upala več revčka povpraševati po očetu. V strašnih skrbeh pretekel je ves dan in cela naslednja noč.

Ko se je drugo jutro zopet zdanilo, šla sta oba zopet na delo; toda danes jima ni šlo tako od rok, bila sta preveč opešala.

»Ko bi se vsaj pes hotel pokazati, kje je neki obtičal?« rekel je hlapec. V tem se mu je zdelo, da sliši od daleč nekaj, kakor lajanje.

»Ali ne slišite nič?« vpraša gospodinjjo.

Tudi ona je slišala, a na to je zopet bilo vse tiho, kakor poprej, za nekoliko časa se je slišalo razločno lajanje, ki je prihajalo vedno bližje.

»Usmiljeni Bog«, vzdihne ona, »prihajajo nam na pomoč, kje je pa on?«

Urno so se približali ljudje in razmetavali sneg.

»Pes je tukaj, on jim je pot kazal do nas — da bi bil vsaj tudi gospodar pri njih!« reče hlapec.

V tem so prikopali skoro do teh dveh. Ko ju pes zagleda zažene se v skoku k Ani in se ji prilizuje.

»Bog vam plačaj prijatelji«, zakliče Tone, »hvala Bogu, naš gospodar je tudi!«

Ana bi bila pri tej novici kmalu omedlela, toda že jo je prijela močna roka in jo pritisnila na srce.

»Rešen sem, žena draga«, reče gozdar, »s težavo odšel sem smrti, in sem zadovoljen, da se le tebi in otrokom ni nič pripetilo.«

Ko je gozdar tako govoril z ženo, zdelo se ji je ravno tako, kakor je bilo pred šestimi leti. Ni zamogla majti besede in le šepetala mu je: »Odpusti mi!«

»Odpusti ti meni«, odvrnil ji je tako milo, kakor že davno ne.

Ko so se bližali hiši, privrskala sta otroka nasproti. Zopet so bili srečni pri gozdarjevih in spominjali so se vedno onega srečno - nesrečnega dne, s katerim se je zopet sloga in prijaznost vrnila v hišo.

Razne novice.

(Deželnozberske volitve.) Ta teden se večidel povsod vrše volitve volilnih mož za deželni zbor. Kolikor smo do sedaj dobili sporočil iz raznih krajev, so prav vesela. Seveda je skoraj povsod borba, pa je tudi tembolj slavna zmaga. Posebno vesele so novice iz Notranjskega, kjer so naši sijajno zmagali v Planini, Cerknici, Slavini, na Blokah, potem na Bledu itd. Mej tem ko bo prišel ta list v roke bralcem, bodo tudi drugod zaznamovali jednake zmage. — Osrednji volilni odbor še ni naznanil kandidatov katoliško-narodne stranke. Vendar pa smemo reči, da je tudi stvar gledé kandidatov precej načrtana, a ne še povsod toliko, da bi že danes mogli objaviti imena kandidatov za vse okraje. »Domoljub« bo še izšel enkrat pred volitvami in sicer prihodnji četrtek 14. t. m. ter bo natanko naznanil imena mož, katere priporoča volilni odbor katoliško-narodne stranke za poslance. Tudi bo sporočil več o volilnem gibanju po posameznih krajih. — Za danes le toliko rečemo: Možje, stojte kakor skala za kandidate katoliško narodne-stranke in ne poslušajte tistih ljudij, ki vas poznajo le pri volitvah, poslušajte pa svoje duhovne in druge znane, verne slovenske može. Plačanim in podkupljenim kričačem, ki vas nadlegujejo za liberalne kandidate, pokažite pot, in povejte jim, da za liberalce na Slovenskem ni nobenega prostora.

(Naščevano pobalinstvo.) Prevzv. knezoškof ljubljanski so izdali duhovnom posebno navodilo zaradi volitev. Pismo je bilo namenjeno duhovnikom in pisano v latinskem jeziku. A vendar je to škofovo pismo »Slovenski Narod« nekje dobil, je prav slabo prestavil in dodal temu svoje opazke. V petek zvečer dne 18. m. m. pa so surovi pobalini namazali knezoškofovo palačo s tinto in hudobna roka je zapisala v latinskem jeziku: »Kmalu naj pogine.« — Za tako surovost odgovorni so liberalci, ker s svojimi lažnjivimi in obrekujočimi besedami zmešajo ljudem glave, da gredo potem in store tako umazanost. To je liberalna olika. — Stolni kapitel z milostnim g. proštom in ljubljanska mestna duhovščina na čelu sešel se je 25. oktobra pri Prevzvišenem, da so jim izrazili svoje sočutje zaradi pobalinskega zločinstva. Prevzvišeni so se zahvalili ginjeni in so potem v lepih besedah povdarjali, da se tu ne gre samo za njih osebo, marveč da je s tem žaljena duhovščina cele škofije. Po zgladu nebeskega Učenika pa so Prevzvišeni odpustili onim, ki so to pobalinstvo povzročili. Bog nam obrani še mnogo let ljubljenega višjega pastirja! — Dobro pa je, da si zdaj, ob času volitev to zapomnimo. Bomo vsaj poznali tiste, ki trobijo v liberalni rog. Prihajajo nam

namreč od mnogih krajev poročila, da liberalci z vso silo na to delajo, da bi prodrli s svojimi možmi. Toda zavedni slovenski možje jim ne bodo sedali na limanice, sedaj pa že posebno ne, ker nočejo voliti takih mož, o katerih vedo, kaj da so ljubljenu višjemu pastirju povzročili, katerega verno slovensko ljudstvo spoštuje in ljubi. Možje slovenski! Liberalni možje se vam bodo v tem času prilizovali, in nosili medena in zlata usta, toda pokazite jim vrata in bodite res možje. Ne volite zaničevalcev našega prevzvišenega g. knezoškofa: ker če volite take ali pa od takih priporočane, potem je ravno tako, kakor da bi tudi vi blatili škofa. Tega vendar ne bode hoteli! Pozor, toraj!

(Shod zaupnikov slovenskih delavskih stanov.) Slovensko kat. delavsko društvo v Ljubljani sme po pravici 20. oktobra dan, ko je priredilo v Ljubljani shod zastopnikov slovenskih delavskih stanov, zapisati mej najlepše dneve svojega obstanka. — Dopoldne so se vršila posvetovanja odsekov in sicer posebe delavski, obrtni in kmečki odsek. V teh odsekih se je razpravljalo socialni načrt slovenskih delavskih stanov. Ob 11. uri je bilo skupno posvetovanje vseh odsekov, na katerem sta govorila gospoda A. Kalan o temelju, na katerem naj se osnuje ta socialni načrt, in dr. Krek o kapitalizmu in organizaciji. — Popoldne ob 1/4. uri se je pričel javni shod na dvorišču gostilne pri »Smajhelnu«, kateremu je predsedoval gospod Pelc in ki je privabil toliko ljudstva skupaj, da je bilo polno prostorno pred-dvorje. Na shodu so govorili dr. Gregorič o vzajemnosti vseh delavskih stanov; dr. I. Zitnik je razpravljalo o žalostnih posledicah kapitalizma, zlasti z ozirom na kmetaki stan; dr. Krek je govoril o cerkvi in socialnem vprašanju ter o liberalizmu in kapitalizmu; gg. Ban o obrtnem in Gostinčar o delavskem vprašanju. Ta dan niso bili v odsekih in na shodu zbrani le zastopniki delavskih stanov iz Ljubljane, prišli so zastopniki iz drugih krajev: iz Zagorja ob Savi, iz Idrije, iz Zalca, iz Starega trga, iz Cerknice, iz Selca, iz Kroke, Tržiča itd. Celi dan je trajalo živahno gibanje, dopoldne in popoldne je bilo resno delo, zvečer pa v prostorih »Ferlinčeve« gostilne prijetna zabava. — Dal Bog temeljnemu delu, ki se je ta dan nekako načelno osnovalo, krepkega razvoja in obilo delavcev, ki bodo na tej podlagi krepko gradili, da čim preje tudi slovenskim delavskim stanovom zasine zarja lepše prihodnosti.

(Katoliški delavski dom v Zagerju.) 27. m. m. je bil v Zagerju slovesno blagoslovljen novi dom katoliške delavske družbe, ki ga je na svoje troške sezidal preč. g. župnik Jakob Gros, družbin predsednik. Sv. mašo v cerkvi in cerkveni blagoslov je opravil mil. stolni prost dr. L. Klofutar, po blagoslovu je izpregovoril nekaj v srce segajočih pretresljivih besedij vdeležencem v pouk in vspodbudo. Popoldne je bil shod s poučnimi predavanji, s katerimi so č. g. župnik Gros, Fr. Hierše, in Gostinčar vneli navzoče. Vkljub izredno slabemu vremenu je bila napolnena prostorna dvorana. V prijazni zabavi je potekel čas in zborovalci so se razšli v hvaležnem prepričanju, da bo novi dom res to prepotrebni zagorski

delavski družbi, v kar ga je postavila požrtvovalna veldušnost č. g. župnika, — namreč v središče in ognjišče, ob katerem se bodo gredli in vneli delavci v obrambo svojih нравnih in gmotnih pravic.

(Moherjeve knjige.) Udje sprejmejo sledeče lepe knjige: 1. dr. F. Lampe: »Zgodbe sv. pisma«. II. zvezek. 2. dr. Jos. Pajek: »Sv. Jožef rednik Jezusa Kristusa«. 3. Fr. Dular: »Umna živinoreja«. 4. Martin Cilenssek: »Nase škodljive rastline«. 5. Josip Štritar: »Pod lipo«. 6. Koledar za leto 1896. — Mej 72.096 udov — Slovencev romalo bode 432.582 knjig!! Slava!

(Zahvala.) Podpisani v imenu »volilnega odbora zavednih notranjskih kmetov« izrekajo najtoplejšo zahvalo vsem katoliškim volilcem, ki so dne 4. novembra pri volitvi volilnih mož stali neomahljivi kot skala ter oddali svoje glasove za katoliško-narodno stranko, ki je tudi sijajno zmagala. Bog živi katoliške volilce; Bog živi katoliško ljudstvo, ki je glasno pokazalo, da za liberalno stranko ne mara, marveč da se drži starega slovenskega gesla: Vse za vero, dom, cesarja. — Za volilni odbor zavednih notranjskih kmetov: Petrovič Franc iz Cirknice, Mikše Janez iz Cirknice, Kebe Jakob iz Cirknice, Bonač Anton iz Begunj, Debevec Miha iz Begunj, Međen Janez iz Bezuljaka, Petrovič Janez, Ule Anton, Znidaršič Janez iz Dolenje vasi, Leskovec Anton, Kebe Franc z Jezera, Premrov Janez, Škof Janez iz Martinjaka, Mele Anton iz Zela, Lovko Janez, Košir Franc z Brezja, Otoničar Franc za Podslivnico, Ogrinec Janez, Hiti Jernej za Grahovo, Debevec Janez za Zerovnico.

(Zanimivo oporeke) je zapustil neki pred kratkim umrli bogataš v Odesi. Svoje 4 milijone rubljev je zapustil štirim revnim nečakinjam, toda le pod tem pogojem, da vsaka izmed njih skozi 15 mesecev služi za dekle v zadovoljnost svojega gospodarja. Vsak dan razun praznika morajo delati 12 ur. To morajo potrditi trije v to postavljeni notarji. Kakor se poroča, se imenovane gospodične takoj nastopile službo in se ravnajo popolno po navodilu pokojnikovem. Precejšnje premoženje je privabilo v tem času nič manj nego 863 snubačev; toda bogate nečakinje so izjavile, da se poročé le s takim, ki prestane jednako skušnjo, kakor je njim odločena.

Prilodnja številka „DOMOLJUBA“ izide dne 14. novembra 1895 zvečer.

Loterijske srečke.

Dunaj, 2. novembra:	41,	67,	70,	18,	87.
Gračec, 2. novembra:	87,	74,	79,	77,	41.
Lina, 26. oktobra:	20,	61,	85,	78,	15.
Trst 26. oktobra:	81,	7,	69,	24,	32.

Dečka starega od 15 do 16 let, sina poštenih staršev, in lepega vedenja sprejemem kot

učenca

v svoj podkovski in kovaški obrt. — Pogoje pové Leopold Zore v Kamniku na Gorenjskem. 292 (2-1)

Tržne cene v Ljubljani

2. novembra.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	7 50	Špeh povejen, kgr.	— 68
Rak.	6 80	Surovo maslo.	— 72
Jelmen.	7 —	Jajce, jedne	— 3
Oves.	7 —	Mleko, liter	— 10
Ajda.	8 —	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso.	7 80	Telečje	— 68
Korusa.	6 80	Svinjske	— 62
Krompir.	2 32	Kostrunovo	— 36
Leča, hktl.	12 —	Pisaneč	— 40
Grab.	12 —	Gelob	— 16
Fišol.	12 —	Seno, 100 kgr.	2 50
Maalo, kgr.	— 92	Slama.	2 70
Maat.	— 68	Drva trda, 4 kub. mtr.	7 70
Špeh sval.	— 68	„ mehka.	5 20

Zaradi potresa znižane cene!

Luka Vilhar

urar v Ljubljani, Vodnikove ulice, pri mesarskem mostu 280 4

prodaja kakor bi bila

„Razpredaja“

Napriločnostnejša prilika za nakupovanje finih zlatih, srebrnih in nikelnastih žepnih ur, stenskih in ur z nihalom, budilnic, verižilo id. 507 12-1

Vsa, tudi najtežavnejša popravila izvršujejo se natančno in vsajsmeno dobro po niski ceni.

Učenca

zdravega, krepkega, vsprejme za kupčijsko in umetno vrtnarstvo Luka Tomič v Ljubljani, Poljanski nasip. 293 (3-1)

Proda se

iz proste roke lepo posestvo, obstoječe iz njiv (50 mernikov posevne), treh lepih gozdov, dveh vinogradov, košenin, ki dajejo do 12 vosov mrve in v dobrem stanu ohranjenega gospodarskega poslopja z vsem potrebnim orodjem in živino. Vse skupaj je ocenjeno na 6300 glđ. Več se poišve pri

986 3-2

Fr. Zupančiču, gostilničarju „pod Hrastom“ Kolesar Mirnašč.

IVAN SCHINDLER

izdelava in prodaja vse vrste kmetijskih strojev in orodij, ki so potrebna za vsako kmetijsko gospodarstvo. Vse stroje in orodja izdelava in prodaja po najnižji ceni. Vse stroje in orodja izdelava in prodaja po najnižji ceni. Vse stroje in orodja izdelava in prodaja po najnižji ceni.

288 6-2

Na Najvišje povelje Nj. c in kr. apostolskega veličanstva. Bogato oskrbljena po a. kr. ravnateljstvu loterijskih dohodkov vsajsmeno 21 6-3

XXX. državna loterija

za skupne vojaške dobrodelne namene.

3135 dobitkov v skupnem znesku 170.000 glđ. in sicer: 1 glavni dobitok s 60.000 glđ. z dvema predobitkoma in dvema podobitkoma s 500 glđ., 1 glavni dobitok s 30.000 glđ., z 1 predobitkom in 1 podobitkom po 250 glđ., 2 dobitka po 10.000 glđ., 10 dobitkov po 1000 glđ., 15 dobitkov po 500 glđ., 100 dobitkov po 100 glđ., naposled serijski dobitki v skupnem znesku 30.000 glđ. — Zrebanje se bo vršilo nepreklicno dan 19. decembra 1895. — Srečka stane 2 glđ. avstr. volj.

Podrobnejša določila ima igralni našt, ki se dobiva brezplačno s srečkami pri oddelku za državne loterije Dunaj, I., Riemergasse 7, II. Stock, im Jakobshofe, kakor tudi po mnogih prodajalnicah. — Srečke se pošiljajo poštno prosto.

Na Dunaju, v septembru 1895. 285 6-3

C. kr. ravnateljstvo loterijskih dohodkov, oddelak državne loterije.

287 Zadnja oena. 7-2

R. Miklauc

v Ljubljani, Špitalske ulice 5

prporočam svojo zalogo gvančnega blaga. Imenujem posebno štof in vsake baše sukna in cajg za moške obleke, kakor tudi lepi novi batmol in pisani porhant za ženska oblačila. Tudi imam najnovejše volnate rute, gladke, z mrežami, z zobmi in z frančami. Prporočam tudi plavi in beli porhant, bele in rujava kotonino, suknene nogovice in vse v to vrsto spadajoče blago.

Zadnja oena.

Zadnja oena.

Zadnja oena.

Nad 50 let pripoznano za najboljšje umivalno milo.

Pravo samo z gorenjim otiskom. Pred ponarejenim se svari.

281 12-9

Največji izbor.

L. Mikusch,

tovarna dečnikov, Ljubljana, Mestni trg 15.

Najnižje cene.

Popravila.

29

CENIK vin vipavske in istrske vinarske zadruge.

V skladišču v Šiški št. 9 nad 56 litrov: V pivnici (na drobno) na Bregu št. 1:

		hektoliter		liter		
Vipavsko staro . . .	po gl.	22—	do 24 1/2	Vipavsko staro . . .	po gl.	—40
" " " " "	"	22—	" 24 —	" " " " "	"	—36
Vipavski Rulandec, desert . . .	"	37—	"	Vipavski Rulandec . . .	"	—52
" Rizling . . .	"	30—	"	" Rizling . . .	"	—48
" Sipa . . .	"	35—	"	" Sipa . . .	"	—45
" Vrhovec . . .	"	31.50	"	" Burgundec . . .	"	—
Istrski teran, stari . . .	"	17—	"	" Vrhpoljec butelj . . .	"	—70
" " " " " " " "	"	18—	"	Istrski teran, stari . . .	"	—32
Istrsko belo . . .	"	19—	"	" " " " " " " "	"	—32
Istrski Refoškati . . .	"	35—	"	Istrsko belo . . .	"	—32
" " " " " " " "	"	90—	"	Istrski Refoškati . . .	"	—50
" " " " " " " "	"		"	" " " " " " " "	"	1.20

Zadrugi razpešiljati vzorce in vina direktno.

Vizitnice in koverta

priporoča

Katol. Tiskarna.

Kwizdov
Molekulsko pripravljena, bolečina
elastična pred in po dolgotrajnem tekanju.
za vrtanje pred in po dolgotrajnem tekanju.
Cena steklenici 1 gl. a. v. 1,50 štuki. 60 kr. a. v. G.
332 (30 10) Okrožna lekarna v Kornenburgu.
Dobiva se v vsaki lekarni.
Tudi je na vsaki lekarni in zdravniški ambulanci.

Krepka dečka, katera bi imela veselje do kovaškega obrta, v sprejme takoj kot 625 3-1

učenca

Fr. Šiška, kovaški obrt v Ljubljani, Marije Terezije cesta št. 6. — Stanovanje in brana v hiši.

Največje presenečenje vzbujajo
moje specialitetne pristne Goldin-Remontoir-ure
za gospode in gospé, najnatančnejše izvršene.

gl. 6.50

Te ure odlikujejo se osobito po svojih elegantnih, jako umetno izdelanih okrovih, kateri enako pristnim zlatim uram popolno neizpremenjeni ostanejo. — Te ure se vsled najnovejše konstrukcije hermetično zapirajo, torej so popolnoma zavarovane proti zaprašjenju.

Cena komadu s trojnimi Goldinastim okrovom a. v. gl. 6.50

Pristne Goldin-verigice z varnostno zapenko, sport-, členkasta ali fazon-oblika z elegantnim okrasom komad gl. 1.20.

triletno pis-

meno jamstvo **Pozora vredno.** osobito za gg. profesorje, državne in železniške uradnike.

Pristne jeklene remontoir-ure za rabo pri službi (La Parfalte), najfinjši oksid., z pozlačeno krono, temno-emajlirano ploščo in nikelnatim kolesjem, natančno regulirane, samo gl. 4.90.

Izvaševalna trdka pristnih švicarskih žepnih ur

Leon Silberberg,

Dunaj, I., Fleischmarkt, 5/H.

Ceniki zastoj.

291 (4-1)

Posilja proti povzetju.

Delavnica kleparskih, ključarskih, kovno-tiskarskih, stavbenih in galvanizerskih del.

ANTON BELEC
Št. Vid nad Ljubljano
Izdeluje ter ima v zalogi

cerkvene svetilnice ali stalnice
220 17 dve po 194 5-7
iz kositarja 12, 15, 18, 20 gl., iz medenine 22,
24, 28, 32 gl., iz topkaka 40, 50 gl.,

obhajilne svetilnice
iz kositarja po 2 gl., iz medenine po 5, 8,
10 gl.

pušice z zvončki
za pobiranje mlečnine, iz kositarja po 1.50 gl.,
iz medenine 5 gl.

štedilna železna ognjišča
vsa železna in tudi razna za vzdati.

!!Pokrivanje zvonikov!!

Barvanje zvonikov
napoljevanje strešnih žlobov in strelovodov.

Razne železne ograje, vrata, o mrežja za pakopališča itd.

Najboljša, izredno okusna je
župnika Kneipp-a sladna kava

OHRANNA-ZNÁMKA

v rudečih štirioglatih zavitkih s sliko župnika Kneippa.

Oelzova kava
v rudečih okroglih zavitkih. 24-20
Vsaka posebej porabljena ali pomešana namešata popolnem navadno zrnatu kavo.
Dobivata se v vsaki boljši prodajalnici.
Kjer ni zaloge, pošlje je izdelovatelj (Oelz v Bregencu) po pošti in zavojih po 4 1/2 kilograma za gl. 2.10. 839 24-21

R. Pserhoferja

„lekarna pri zlatem državnem jabolku“

na Dunaju, I., Singerstrasse št. 15.

J. Pserhoferjeve**odvajalne kroglice** preje kri čistilne kroglice imenovane, so staroznane, lahno odvajajoče zdravilno sredstvo.

Cena tem kroglicam: 1 škatlica 15 kroglice 21 kr., 1 zavoje s 6 škatlicami glđ. 1-5, po poštnem povzetju nefrankovano glđ. 1-10.

Ako se svota vnaprej pošlje velja s poštno vred: 1 zavoje kroglice glđ. 1-25, 2 zavoje glđ. 2-30, 3 zavoje glđ. 3-35, 4 zavoje glđ. 4-40, 5 zavojev glđ. 5-20, 10 zavojev glđ. 9-20. (Manj od zavoja se ne pošlje.)

Zahtevajo naj se izrecno „J. Pserhoferjeve odvajalne kroglice“ter naj se pazi, da ima vsaka škatlica na pokrovu ružeče tiskano ime **J. Pserhofer**, kakoršno je tudi na navodilu za uporabo.**Balzam za ozeblino** J. Pserhoferjev

1 lonček 40 kr., franko poslan 65 kr.

Trpotčev sok, steklenica 50 kr.**Balzam za gušo** steklenica 40 kr., franko posl. 65 kr.**Grenka želodčna tinktura**

(preje življenjska esenca ali Prastke kapljice.)

Lehkotno odvajajoče sredstvo, oživlja in krepiča želodec, ter pospešuje prebavljenje. Stekl. 22 kr., dvanajst stekl. glđ. 2-

Balzam za rane stekl. 50 kr.

Razum tukaj omenjenih izdelkov ima še vse v avstrijskih časopisih naznanjene tu- in inozemske farmacevtske specializate in se vsi predmeti, ki bi jih ne bile v zalogi, na zahtevanje točno in po ceni preskrbe. Pošiljajte po pošti zvrše se najhitreje proti predpošiljavi zneska, večje pa tudi proti povzetju. — Če se denar naprej pošlje (najboljše po poštni nakaznici), je poštnina deset alijsa, nego pri pošiljatih s povzetjem. 229 (12-1)

Fijakarski prsni prašek

škatlica 35 kr., franko poslan 60 kr.

Tannochiniu-pomada J. Pserhoferjeva,

najboljše sredstvo za rast las, lonček 2 gl.

Zdravilni obliž za rane

pok. prof. Steudela, lonček 50 kr., franko poslan 75 kr.

Univerzalna čistilna sol

A. W. Balricha, domače sredstvo proti slabemu prebavljanju. Zavoje glđ. 1-

16 Alojzij Vodnik, 228

kamenaraki mojster Ljubljana
Koločevska ulica 23 in 24
priporoča največjo zalogo na
Kranjskem: Grobne spom-
nike od glđ. 10 naprej, stro-
jarake ploče od glđ. 20 na-
prej, ploče za pohištvo iz raz-
nih mramorjev, mramor-
mozaik za tla od carvah, ve-
zah in lapa šmirgelcement-
ploče od glđ. 2 m² naprej.**Stanarinske
knjižice**

za stranke

z uradno potrjenimi
deležbami hišnega
reda v slovenskem in
nemškem jeziku, z
razpredelbo za vpla-
čevanje stanarine, vo-
dovodne in mestne
doklade, dobé se ka-
mad po 15 kr., 10
komadov vskupl. glđ. v**Katoli Tiskarni
v Ljubljani.**

Dobiva se najceneje v podpisani lekarni, ako se naroča

po pošti.

Najboljše kakovosti, blago-
dejen, oživljajoč, krepljenizlasti
sredstvo za vzbujanje teka je**Marijacejski liker**1 stekl. 20 kr., 6 stekl. 1 glđ.
3 ducate steklenic 4 glđ. 80 kr.

Nadalje za želodec:

Kapljice za želodec. — Steklenica 20 kr., 6 steklenic
1 glđ., 3 ducate 4 glđ. 80 kr.**Odvajalne ali čistilne kroglice čistije želodec pri za-
buzanju, skazenem žolodci.** — Škatulja 21 kr., jeden zavojček
s 6 škatuljami velja 1 glđ. 5 kr.

Za prsa:

**Kališni sok ali prsni sirop za odraslene in otroke;
raztvarja sluz in lajša bolečino, n. pr. pri kašlju.** — Stekle-
nica 56 kr., 6 steklenic 2 glđ. 50 kr.

Za trganje:

**Protinski ovet (Gichtgeist) lajša in preganja bolečino v
križu, nogah in rukah.** — Steklenica 50 kr., 6 steklenic
2 glđ. 25 kr.Vsa ta našeta in vsa druga zdravilna sredstva se
dobivajo v

lekarni

Ubalda pl. Trnkoczy-ja

v Ljubljani kraven rotovža

in se vsak dan s prvo pošto razpošilja. 252 24-11

Izdajatelj: Dr. Ivan Janežič.

Odgovorni urednik: J. B. Babovec

VIII. zvezek:

POVESTI**Andrej Kalan**izšel je ravnokar ter se dobiva komad
20 kr., po pošti 23 kr. v Katoliški
Bukvarni in Tiskarni v Ljubljani.
— Tudi III. in IV. zvezek sta še v zalogi.**Vsi stroji za kmetijstvo,
vinarstvo in moštarnstvo!****IG. HELLER, Dunaj,**

2/2 Praterstrasse 49.

225 13